

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

Olsztyn, dnia 20 listopada 2018 r.

Poz. 4998

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR PN.4131.427.2018 WOJEWODY WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

z dnia 14 listopada 2018 r.

Działając na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2018 r. poz. 994 ze zm.) i art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2017 r., poz. 1073 ze zm.), stwierdzam nieważność **uchwały Nr LI/367/2018 Rady Miejskiej w Ostródzie z dnia 12 września 2018 r.** w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Ostródy w obrębie dzielnicy Jaracza.

Uzasadnienie

Uchwałą, o której mowa na wstępie, Rada Miejska w Ostródzie, na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2018 r. poz. 994 ze zm.) oraz art. 20 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, uchwaliła zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Ostródy w obrębie dzielnicy Jaracza.

W ocenie organu nadzoru, przedmiotowa uchwała jest sprzeczna z prawem.

W § 9 uchwały Rada Miejska dokonała ustaleń dotyczących zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury. W ust. 1 § 9 wskazano, że obsługę komunikacyjną terenu w granicach planu ustala się z ulicy Lubawskiej istniejącym zjazdem, a w ust. 2 ustalono o dopuszczeniu obsługi komunikacyjnej w ramach przeznaczenia terenu z nieoznaczonych na rysunku planu dróg wewnętrznych i ciągów komunikacyjnych, bez możliwości realizacji nowych zjazdów na drogę krajową.

Kwestionowanym postanowieniem Rada Miejska naruszyła art. 15 ust. 1 pkt 10 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz § 4 pkt 9 lit. a rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 19 marca 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. nr 164, poz. 1587).

Stosownie do art. 15 ust. 1 pkt 10 ww. ustawy w planie miejscowym określa się obowiązkowo zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej. Rozporządzenie Ministra Infrastruktury w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w § 4 ustala wymogi dotyczące stosowania standardów przy zapisywaniu ustaleń projektu tekstu planu miejscowego; w pkt 9 lit a wskazuje, że ustalenia dotyczące zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej powinny zawierać określenie układu komunikacyjnego i sieci infrastruktury wraz z ich parametrami oraz klasyfikacją ulic i innych szlaków komunikacyjnych.

Rada Miejska, poprzez wprowadzenie de facto zakazu lokalizacji nowych zjazdów, naruszyła ustawowe prerogatywy zarządcy drogi w zakresie spraw dotyczących zjazdu z dróg publicznych, które powinny być rozpatrywane wyłącznie na zasadach i w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 2068 ze zm.). Przepisy tej ustawy, a w szczególności art. 29 ust. 1 i ust. 2 stanowią regulację szczególną w stosunku do przepisów ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, a przewidziane w niej instytucje i środki prawne, w tym akty indywidualne, realizują odmienne cele i zadania. Jak wskazał Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu w wyroku z dnia 20 lutego

2013 r. sygn. akt II SA/Wr 14/13, źródłem ograniczeń uznania administracyjnego zarządcy drogi w sprawach dotyczących określonych w planie zjazdów nie mogą być przepisy prawa (w tym akty prawa miejscowego) z zakresu zagospodarowania i ładu przestrzennego. Związania zarządcy drogi treścią miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w zakresie obsługi komunikacyjnej określonych terenów, w tym możliwości lokalizacji zjazdów z drogi publicznej, skutkowałyby bezprzedmiotowością regulacji art. 29 ustawy o drogach publicznych i wydawanych na podstawie tych przepisów decyzji administracyjnych.

Przyjęta przez Radę Miejską w § 9 uchwały regulacja stanowi niedopuszczalne przesunięcie ustawowych kompetencji w zakresie rozstrzygnięcia tej kategorii spraw z zarządcy drogi na radę gminy.

Podobne stanowisko, kwestionujące kompetencje rady gminy do wprowadzania w planie zakazów lokalizowania nowych zjazdów, czy też zjazdów z drogi publicznej, odnaleźć można także w szeregu innych orzeczeń wojewódzkich sądów administracyjnych (np. WSA we Wrocławiu z dnia 21 maja 2013 r. sygn. akt II SA/Wr 70/13, WSA w Krakowie z dnia 10 lipca 2017 r. sygn. akt II SA/Kr 269/17).

W kontekście powyższej oceny, nieprawidłowe jest również ustalenie, przez organ stanowiący gminy w § 9 ust. 1 uchwały, obsługi komunikacyjnej terenu z ulicy Lubawskiej istniejącym zjazdem. Nie można ponadto wykluczyć sytuacji, że w przyszłości zajdzie potrzeba usytuowania zjazdu w innej lokalizacji.

Podobnie nieuprawnione jest postanowienie § 9 ust. 2 uchwały o dopuszczeniu obsługi komunikacyjnej w ramach przeznaczenia terenu z nieoznaczonych na rysunku planu dróg wewnętrznych i ciągów komunikacyjnych. Niewielki, zagospodarowany już teren objęty planem, z istniejącymi drogami wewnętrznymi powoduje, że postanowienie to jest zbędne i nie służy potrzebom wprowadzenia zmian na danym terenie.

Zakwestionowanie postanowień, zawartych w § 9 ust. 1 i ust. 2 uchwały powoduje, że plan pozbawiony został obowiązkowego elementu, o którym mowa w art. 15 ust. 2 pkt 10 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, tj. zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej. Brak ten w konsekwencji przesądza, stosownie do art. 28 ust. 1 ww. ustawy, o konieczności wyeliminowania z obrotu prawnego całej uchwały

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje prawo wniesienia, za pośrednictwem Wojewody, skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie w terminie 30 dni od daty jego otrzymania.

WOJEWODA WARMIŃSKO-MAZURSKI
Artur Chojecki